

La Tosa d'Alp des de Coll de Pal

11 de maig de 2016

Integrants: Vicenç Catafal, Miquel Maymó, Manel Molina, Ismael Porcar i la Neret, Josep Roca i Josep Rodríguez.

Distància projectada: 7,029 km **amb altures:** 7,163 km. Temps: 3'55 h

Desnivells: 414m, **Acumulat:** ↑508m ↓515m **Cotxe:** 135 km. Ismael Porcar i Josep Roca

Ens trobem a les 7 del matí a Llerona, sortim direcció C-17 cap a Vic, l'Eix direcció al Bages, i cap a Berga, fins a Bagà, on prenem una carretera comarcal fins al Coll de Pal, arribem a les 9 del matí. El dia es presenta millor que les previsions, no obstant el cel està emboirat i fa fred. Decidim començar a caminar, estem a 2.070m d'alçada estem a 5,5 graus de temperatura.

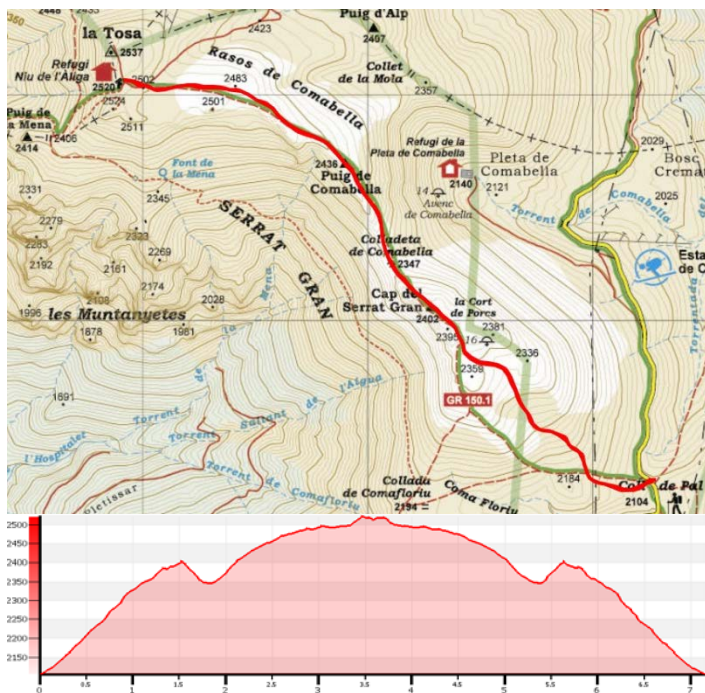
Comencem amb un fort desnivell seguint marques vermelles i

blanques del GR-11, fins trobar-nos amb las marques del circuit Cavalls al Vent, camí que ve del refugi del Rebost. Ja no deixarem les marques taronges fins al Refugi Niu de l'Àliga, cim de La Tosa d'Alp. Tal com anem guanyant alçada comencem a trobar neu, primer unes congestes, fins el Cap del Serrat Gran. Observem el Pedraforca majestuós,

cada cop mes neu, ja és una catifa, passem per el Coll de Comabella, per pujar seguidament directes al Puig de Comabella, ja anem acompanyats per la boira i ja no veiem el refugi ni el cim, las marques estan tapades per la neu, sort d'alguns pedrots que ens ajuden a seguir el camí. Ja trepitgem molta neu, tenim que vigilar no ensorrarnos, ni relliscar. Hem de trobar les tanques de fusta de les pistes d'esquí de la Molina. Ja tornem a veure la silueta del Refugi i cap allà anem. Estem a 1 grau, fot un fred que pela. Entrem al refugi hi ha un noi Argentí que ens atén cordialment, porta tres setmanes allà dalt i quatre dies sense veure a ningú. Esmorzem, ja són les 11, prop de la llar de foc ens refem, comentem la tornada i per prudència decidim tornar per on hem pujat. El noi del refugi ens diu que esta esperant una parella que ve del refugi del Rebost, és probable que ens creuem, que truquin al refugi, que estan patint.

Al sortir hi ha molta boira i comença a caure calabruix, fem les fotos de grup i anem avall seguint les nostres petjades de la pujada, ja que realment no es veu res. Algun pedrot i alguna marca, anem molt junts i vigilant no relliscar o ensorrarnos, baixem el més de presa tot i les inclemències del temps, que a l' anar baixant es compliquen: aigua, calabruix, neu... Ens fa mal la

cara cada vegada granissa més fort, a l'arribar als cotxes ja tenen dos dits de neu, estem enfredorits i una mica molls. Estem molt contents, la sortida ha anat prou bé tot i les inclemències meteorològiques.

Són la una i entre tots decidim anar a dinar al restaurant la Cabana de Berga. Un menjador espectacular, tot molt nou, i modern sobre la ciutat de Berga. Tot just fa tres setmanes que havien inaugurat aquest menjador, molt atents i bon servei, amb una cuina moderna i de disseny. Un menjar fantàstic de qualitat i quantitat, tot extraordinari, tot i que ens sortim una mica de pressupost. Val la pena de conèixer. A la sobretaula brindem amb cava per l'aniversari d'en Vicenç

La propera setmana anirem al Congost de Mont-Rebei per Pont de Montanyana. Sortirem a les 6 del matí de Can Vicens de Palou.